

Sygn. akt III CSK 176/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa E.S.J. i J.J.

przeciwko B.J.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 listopada 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki E.S.J.

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 14 lipca 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

1) odrzuca skargę;

2) nie obciąża powódki E.S.J. obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanej.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 14 lipca 2016 r. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w K., którym zostało oddalone jej powództwo o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. W skardze kasacyjnej od tego wyroku powódka wskazała jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 300 000 zł powołując się na uprzednie wskazanie w pozwie tej kwoty jako wartości przedmiotu sporu, aktualną wartość nieruchomości wynikającą z prywatnej opinii biegłego oraz nieskuteczność oświadczenia obu stron złożonego w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji, że wskazują jako wartość

przedmiotu sporu kwotę 20 000 zł. W ocenie powódki, skoro strona powodowa nie dokonała żadnych czynności związanych z ograniczeniem powództwa lub jego cofnięciem, a Sąd nie dokonał sprawdzenia wartości przedmiotu sporu w trybie art. 25 § 1 k.p.c., czynność procesowa strony w postaci złożenia ustnego oświadczenia zmieniającego wartość przedmiotu sporu przez pełnomocnika procesowego przed Sądem pierwszej i drugiej instancji, nie może wyrzucić wiążącego skutku prawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie ma sporu, że zarówno w pozwie, jak i w apelacji sporządzonych przez adwokata, powódka wskazała jako wartość przedmiotu sporu kwotę 300 000 zł. Wobec zakwestionowania tej wartości w odpowiedzi na pozew i w odpowiedzi na apelację przez pozwanego i wniosku o sprawdzenie wartości przedmiotu sporu i wartości przedmiotu zaskarżenia, pełnomocnik powódki dwukrotnie oświadczył, że wartość sporu i wartość przedmiotu zaskarżenia stanowi kwota 20 000 zł. Przed Sądem pierwszej instancji i przed Sądem drugiej instancji oświadczenie to zostało złożone na rozprawie w obecności opiekuna prawnego powódki. W takiej sytuacji procesowej, w której Sąd przystąpił do wyjaśnienia wartości przedmiotu sporu na skutek zarzutu pozwanego zgłoszonego przed wdaniem się w spór (art. 25 § 2 k.p.c.) i obie strony zgodnie wskazały tę wartość, upadła konieczność zarządzenia dochodzenia i wydania postanowienia w tym przedmiocie (art. 25 § 1 k.p.c.). Wbrew twierdzeniu powódki złożenie oświadczenia o wartości przedmiotu sporu wywarło skutek procesowy eliminując konieczność prowadzenia czynności i wydania postanowienia w celu jego ustalenia. Określenie wartości przedmiotu sporu następuje w początkowym stadium postępowania i jej zmiana przez stronę powodową wskutek zakwestionowania przez pozwanego przed wdaniem się w spór, nie jest uwarunkowana cofnięciem powództwa w całości lub części. Zakres pełnomocnictwa procesowego obejmuje czynność procesową w postaci oświadczenia pełnomocnika o wartości przedmiotu sporu i wywiera skutek dla reprezentowanej strony (art. 95 § 2 k.c. i art. 91 ust. 1 k.p.c.). Skutkiem procesowym oświadczeń złożonych przez obie strony było więc ustalenie wartości przedmiotu sporu określonego w pozwie na kwotę 20 000 zł, zwłaszcza że oświadczenia te nie zostały sprostowane lub odwołane przez strony (art. 92 k.p.c.).

Stabilizacja natomiast wartości przedmiotu sporu na poziomie wskazanym w pozwie wykluczała wskazanie innej wartości jako wartości przedmiotu zaskarżenia zarówno w apelacji, jak i w skardze kasacyjnej.

Wartość przedmiotu zaskarżenia jest zatem niższa od ustawowej wartości progowej 50 000 zł wskazanej w art. 398² § 1 k.p.c. i decydującej o dopuszczalności skargi kasacyjnej, wobec czego podlega ona odrzuceniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. Z uwagi na charakter sprawy oraz sytuację majątkową skarżącej, o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 i 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aj